

**Colegiul de disciplină și etică
de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor**

H O T Ă R Ă R E nr.nr.3-15/2026

cu privire la examinarea contestației depuse de către către avocatul Victor Felișcan în interesele cet.Cristian Niculița, împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare din 03 octombrie 2025 în privința procurorului în Procuratura Soroca, Serghei Cebotari,-

20 februarie 2026

mun.Chișinău

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președinte – Alexandru Lozan

Membrii – Viorel Beiu, Constantin Șuşu, Vitalie Sîli, Pavel Țurcan, Eugenia Zubco, Oleg Televca,-

examinând în ședință publică contestația depusă de către către avocatul Victor Felișcan în interesele cet.Cristian Niculița, împotriva deciziei din 03 octombrie 2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura în procuratura Soroca, Serghei Cebotari ,-

C O N S T A T Ă :

Cu referire la înregistrarea contestației

La data de 16.10.2025 sub nr.3832, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat contestația depusă de către avocatul Victor Felișcan în interesele cet.Cristian Niculița împotriva Deciziei Inspecției Procurorilor din 15.10.2025.

Cu referire la condițiile de formă și conținut ale contestațiilor

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor prin Decizia din 03 octombrie 2025, la data de 16 octombrie 2025, Victor Felișcan în interesele cet.Cristian Niculița au înregistrat o contestație împotriva acesteia, solicitând Colegiului de disciplină și etică admiterea contestației și dispunerea tragerii la răspundere disciplinară a procurorului din cadrul Procuraturii Soroca, Serghei Cebotari.

Din perspectiva art.49 alin.(4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Din actele cauzei disciplinare rezultă că decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la data de 03 octombrie 2025, iar contestația comună formulată de către avocatul Felișcan Victor în interesele lui Niculița Cristian a fost depusă în termenul legal prevăzut pentru exercitarea căii de atac.

În consecință, Colegiul constată că autoarele contestației au respectat termenul procedural de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Cu referire la fondul pretinsei cauze disciplinare

În sesizarea formulată de către Felișcan Victor în interesele lui Niculița Cristian, se invocă presupuse abateri disciplinare, pretins a fi comise de către procurorul Procuraturii Soroca, Serghei Cebotari, în cadrul instrumentării procesului penal nr.

xxxxxxxxxx și anume prin faptul promovării și tolerării de mai mulți ani a unei practici tedențioase și abuzive de necomunicare a ctelor procesuale emise în defavoarea părții vătămate ori a învinuitului/inculpatului care au dus la:

- descurajarea inițiativei de stabilire a adevărului;
- întârzierea contestării omisiunilor, amânarea constatării de către judecătorul de instrucție a carențelor din etapa urmăririi penale, astfel încât să devină imposibilă reaprecierea probelor, reluarea acțiunilor de urmărire penală și tragerea la răspundere a persoanelor vinovate, facilitând astfel eschivarea făptuitorilor de la răspunderea penală;
- compromiterea acumulării în timp util a probelor în favoarea apărării, afectând spontaneitatea și promptitudinea acestora.

Totodată autorul sesizării a mai menționat că principiile transparenței în adoptarea ordonanțelor, ale legalității, obiectivității și echidistanței au fost sistematic încălcate de către mai mulți procurori din cadrul Procuraturii Soroca pe parcursul activității sale profesionale.

Cu toate acestea, speța relatată are consecințe deosebit de grave asupra lui Niculița Cristian, care a primit o pedeapsă penală extrem de aspră pentru fapte pe care nu le-a săvârșit, ceea ce îi afectează iremediabil atât viața personală, cât și pe cea a familiei sale.

La fel avocatul Felișcan Victor a mi precizat faptul că obiectul sesizării nu este revizuirea sentinței, întrucât Niculița Cristian nu a fost încă condamnat definitiv, ci restabilirea dreptului acestuia, ca persoană prezumat nevinovată, la respectarea următoarelor garanții procesuale:

- dreptul la un tratament echitabil și obiectiv din partea procurorilor desemnați pe caz și a organului de urmărire penală;
- dreptul de a primi în termen și în condițiile legii actele procesuale care îl vizează și îl afectează;
- dreptul efectiv la apărare, realizabil prin comunicarea actelor procesuale către apărătorul ales, conform procedurilor stabilite în Codul de procedură penală, pentru ca acesta să le poată contesta sau valorifica în favoarea clientului.

Petiționarii au mai menționat faptul că, prin plângerea din 11.07.2025 adresată Procurorului General interimar, Niculița Cristian au denunțat fapte și date pe care le consideră grave omisiuni, abuzuri și încălcări comise de mai multe persoane cu putere de decizie – martori, părți vătămate, avocați, reprezentanți ai organelor de urmărire penală și procurori.

Autorul sesizării a mai subliniat faptul că, în opinia apărării, aceste acțiuni și inacțiuni au determinat acumularea unor probe cu încălcarea normelor legale și au creat influențe inadmisibile asupra procesului de stabilire a adevărului.

Dl avocat Felișcan menționează că, din conținutul plângerii din 11.07.2025, rezultă că au fost invocate mai multe pretenții ce urmau a fi examinate separat.

Petentul a mai indicat faptul că atât părinții, cât și concubina și rudele lui Niculița Cristian așteptau să fie citați și audiați, iar acesta aștepta să fie audiat pe marginea celor denunțate, conform procedurii prevăzute de Codul de procedură penală. În opinia apărării, principiile unui proces echitabil impun verificarea oricărei versiuni, excluderea dubiilor și punerea la îndoială a oricărei concluzii aparent logice, având în vedere jurisprudența națională și internațională care a relevat numeroase cazuri de achitare și reabilitare după ani de zile, ca urmare a descoperirii unor probe noi.

Cu toate acestea, timp de aproape o lună de zile nu s-a întreprins nicio acțiune, iar prin scrisoarea nr. xxxx din 11.08.2025, semnată de procurorul adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii Soroca, Gaina Viorel, depusă la oficiul poștal pe 13.08.2025 și recepționată la data de 18.08.2025, li s-a comunicat, printre altele, că: „Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Soroca, Serghei Cebotari, din 07.05.2025, în temeiul art. 275 pct. 3) CPP, a fost dispus refuzul începerea urmăririi penale pe faptul influențării fizice și psihice a minorului xxxxxxxx în cadrul audierii acestuia ca bănuț, în cauza penală nr. xxxxxxxxxx, de către colaboratorii IP Soroca...”.

Autorul sesizării apreciază această scrisoare ca fiind abuzivă, tendențioasă și părtinitoare, constituind un dubiu rezonabil privind lipsa de profesionalism și neglijarea vehementă a drepturilor constituționale ale lui Niculița Cristian, precum și a Codului de etică al procurorului.

La fel petentul arată că abuzurile constatate în cazul lui Niculița Cristian nu s-au limitat la neinformarea privind emiterea ordonanței, ci au continuat prin faptul că, la scrisoarea nr. xxxx din 11.08.2025, semnată de procurorul adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii Soroca, Gaina Viorel, nici măcar nu a fost anexată copia ordonanței defavorabile petentului, fapt care a împiedicat exercitarea dreptului la contestare.

Petiționarul subliniază că aceste acțiuni contravin în mod evident obligațiilor legale și etice ce revin procurorilor, iar prin refuzul de a comunica actele procesuale se încalcă dreptul fundamental la apărare și principiul transparenței procesuale.

Abaterea disciplinară pretinsă a fi comisă de către procuror în opinia autorului sesizării:

Din perspectivă disciplinară, autorul sesizării nu a indicat concret ce abatere disciplinară, prevăzută de art.38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, ar fi comis procurorul, menționând doar că în opinia lor au fost încălcate mai multe norme legale imperative și Codul de etică al procurorilor .

Cu referire la soluția Inspecției procurorilor:

Prin decizia Inspecției procurorilor, din 03 octombrie 2025 s-a hotărât încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului mai sus vizat pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța, Inspecția a reținut că, din perspectiva disciplinară, acțiunile procurorului în Procuratura Soroca, Serghei Cebotari, urmează a fi analizate dacă întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură – *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură;*

Antrenarea răspunderii disciplinare a procurorilor presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- existența unei valori sociale lezate, constând în obligațiile de serviciu și normele de conduită stabilite prin legi, regulamente sau Codul de etică al procurorilor;
- existența unui subiect al abaterii disciplinare, respectiv un procuror care este în raporturi de muncă cu Procuratura la data comiterii abaterii disciplinare;

- existența unei fapte prin care sunt nerespectate fie una sau mai multe obligații de serviciu, fie principii de etică;
- existența unei urmări prejudiciabile;
- existența unei legături de cauzalitate între fapta comisă și rezultatul produs;
- vinovăția procurorului care comite abaterea disciplinară, manifestată fie sub forma intenției, fie sub forma neglijenței grave.

Așa cum am menționat în compartimentul *condițiile de formă și conținut ale sesizării*, remarc că autorul sesizării cu privire la faptele ce prezintă pretense abateri disciplinare, invocă abateri ce derivă din activitatea decizional-procesuală a procurorului Serghei Cebotari în raport cu soluțiile procesuale adoptate pe procesele penale din gestiune.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică, angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză. La rândul său, Consiliul Superior al Procurorilor, a dezvoltat această jurisprudență punctând că, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Din perspectivă jurisprudențială, este evident că, omisiunile admise într-un proces penal trebuie să poată fi corectate și înlăturate prin intermediul căilor de atac sau a altor proceduri legale și nu pot avea drept consecință responsabilizarea individuală a procurorului. Or, rolul căilor de atac și anumite prevederi din Codul de procedură penală sunt anume pentru a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și a procurorului. Procurorul, este unica persoană împuternicită de a aprecia probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, pentru a se constata dacă este sau nu cazul de a porni o urmărire penală.

În acest sens țin să menționez practica internațională cu privire la independența judiciară, ca exemplu *cauza Baltasar Garçon contra Spaniei*, în care Comitetul ONU pentru drepturile omului a explicat că : „*principiul independenței judiciare, esențial pentru exercitarea liberă a funcției judiciare, impune ca judecătorul, la fel ca procurorul, să poată interpreta și aplica legea și să evalueze faptele și probele în mod liber, fără intimidări, obstrucții sau ingerințe în exercitarea atribuțiilor sale. Judecătorul nu trebuie să fie supus acțiunilor penale sau disciplinare ca urmare a conținutului hotărârilor sale, cu excepția cazurilor de infracțiune gravă, corupție, abatere gravă sau incompetență care îl face incompatibil cu funcția, și doar prin proceduri care respectă garanțiile unui proces echitabil. Erorile judiciare ar trebui corectate prin revizuirea hotărârii de către o instanță superioară*”.

La fel Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni în pct.83 din Avizul nr.16 (2021) privind implicațiile deciziilor Curților internaționale și ale organelor tratatelor în ceea ce privește independența procurorilor din punct de vedere practic a evidențiat că : „*principiul independenței sistemului judiciar, o garanție esențială a exercitării independente a funcțiilor judiciare, presupune capacitatea judecătorilor și procurorilor de a interpreta și aplica legea, precum și de a evalua în mod liber faptele*

și probele, fără a fi supuși intimidării, obstrucționării sau imixtiunii în exercitarea funcțiilor lor. Judecătorii nu ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni penale sau disciplinare pentru conținutul deciziilor lor, cu excepția cazurilor de infracțiune, corupție, abatere profesională sau incompetență gravă, astfel încât să îi facă inapți să își îndeplinească atribuțiile; în astfel de cazuri, sancțiunea ar trebui impusă în conformitate cu procedurile care respectă garanțiile unui proces echitabil. De asemenea, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a corecta erorile judiciare prin revizuirea deciziei de către o instanță superioară”.

Potrivit art.7 din Carta Universală a Judecătorului „procedurile disciplinare trebuie să se desfășoare conform principiului procesului echitabil. Cu excepția cazurilor de rea-credință sau neglijență gravă, stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă, nu se poate declanșa vreo acțiune disciplinară împotriva unui judecător pentru modul în care a interpretat el legea, sau a apreciat faptele, sau a evaluat probele, într-o cauză concretă”.

Conform art.3 alin. (4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură „Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Alin.(6) din același articol prevede că, „În condițiile prevederilor art. 13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești”.

În această ordine de idei, referitor la argumentele expuse în sesizare de către dl Victor Felișcan, precum că procurorul în Procuratura Soroca, Serghei Cebotari a comis acțiuni sau inacțiuni ce constituie abateri disciplinare, verificarea realizată de Inspekția procurorilor, nu a scos în evidență fapte ale procurorilor care ar fi fost săvârșite irațional, cu rea-credință sau abuziv, care să fi dus la producerea unor consecințe grave. Cele invocate de autorul sesizării, este mai mult un dezacord cu acțiunile și hotărârile adoptate de procurori, modul de contestare a căreia este prevăzută de legislația procesual penală în vigoare, de care s-a și folosit petentul, în exercitarea drepturilor sale.

Potrivit art.6 CEDO orice persoană are dreptul la judecare în mod echitabil, de către o instanță independentă și imparțială. În acest sens, imparțialitatea denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri. Curtea face distincții între abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens.

Totodată, reiterez că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judiciar. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia. În procesul de verificare disciplinară, inspectorul nu își poate aroga nici competențe ale procurorului ierarhic superior, nici ale instanței de judecată, fiind în imposibilitate să le substituie.

Referitor la alegațiile petentului precum că de către procurori nu au fost examinate cererile adresate și nu a primit răspuns, potrivit materialelor acumulate în cadrul verificării sesizării s-a stabilit că toate cererile înregistrate au fost examinate, iar despre rezultatul examinării persoanele au fost informate, dovadă fiind anexele din Registrele de ținere a evidenței de intrare/ieșire a documentelor.

Modul de expediere a documentelor întocmite de procuror este reglementat în Instrucțiunea privind ținerea lucrărilor de secretariat și arhivă în procuraturile teritoriale și specializate, aprobată prin ordinul Procurorului General nr.321/9 din 29.12.2004.

Potrivit ordinii circulației documentelor de ieșire și a celor interne în procesul pregătirii lor stipulate în pct.6.3 a Instrucțiunii, până la transmiterea documentului pregătit, executantul trebuie să verifice conținutul lui, corectitudinea, prezența vizelor și anexelor. Actele semnate se transmit pentru înregistrare și expediere în ziua datării sau cel târziu în ziua următoare. Documentele pregătite spre expediere în formă scrisă sau electronică se înscriu în Registrul documentelor ieșite, care se ține de specialistul procuraturii. Specialistul, responsabil de expediere face o prelucrare a documentelor de ieșire. Astfel, în speță este probat faptul că răspunsurile la cereri au fost înregistrate în Registrul de evidență a documentelor de ieșire și expediate conform destinației prin intermediul oficiului poștal.

Trimiterea poștală simplă conform Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1457 din 30.12.2016, nu este supusă unei prelucrări particulare sau unor formalități de înregistrare la colectare, sortare și distribuire.

Astfel, în cadrul examinării procedurii disciplinare nu au fost identificate temeiuri rezonabile care ar demonstra vinovăția procurorului Serghei Cebotari, prin stabilirea intenției de a comite cu rea-credință sau irațional obligațiunile de serviciu, cerințe pentru existența abaterii disciplinare pasibile de angajare a răspunderii. Din contra, din materialele acumulate conchidem că de către procurorul Serghei Cebotari au fost respectate cerințele legale, atât la examinarea și emiterea hotărârilor, cât și la informarea persoanelor despre soluțiile adoptate, iar contestarea lor este un drept procesual de care a beneficiat petiționarul.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică

Colegiul reține că procedura de citare a părților pentru ședința din 06.02.2026 a fost realizată în conformitate cu Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, fiind asigurate garanțiile procedurale privind informarea, participarea și exercitarea drepturilor procesuale aferente examinării contestației. În ședința Colegiului din 06.02.2026, Inspecția Procurorilor a fost reprezentată de către Inspectorul din cadrul inspecției Procurorilor, Constantin Miron.

Procurorul vizat de sesizarea disciplinară – Serghei Cebotari – a solicitat examinarea contestației în lipsă, depunând referințe prin care au reiterat argumentele prezentate anterior în explicațiile depuse în cadrul verificării efectuate de Inspecție.

Colegiul constată că această opțiune procedurală nu afectează plenitudinea examinării, întrucât contestația se soluționează în temeiul materialelor administrate și al pozițiilor scrise formulate.

Examinând contestația din 16.10.2025, formulată de avocatul Felișcan Victor în interesul lui Niculița Cristian împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 03.10.2025, Colegiul constată că, în esență, contestatarul își exprimă dezacordul față de modul de administrare a probelor și față de soluția adoptată în cadrul procesului penal nr.xx din 19.03.2024, solicitând constatarea abaterii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorului Serghei Cebotari.

În acest context, Colegiul subliniază o distincție de principiu, esențială pentru delimitarea competențelor: dezacordul cu o soluție procesuală sau cenzurarea acesteia pe calea controlului ierarhic/judiciar nu echivalează, prin sine, cu existența unei abateri disciplinare.

Examinarea disciplinară nu se confundă cu controlul de legalitate și temeinicie, iar rolul Colegiului nu este de a substitui nici procurorul ierarhic superior, nici judecătorul de instrucție instanța de judecată.

Colegiul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la *faptă*, *vinovăție* și *legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs*, iar în ceea ce privește vinovăția acestora, trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În ceea ce privește vinovăția, Colegiul reține ca reper determinant prevederile Legii nr. 3/2016, potrivit căreia răspunderea disciplinară a procurorilor poate interveni doar dacă se stabilește, în mod cert, că procurorul a acționat cu intenție ori din neglijență gravă.

Acest prag al vinovăției exclude, în mod necesar, angajarea răspunderii disciplinare pentru simple erori de apreciere sau pentru soluții procesuale care pot fi cenzurate pe căile legale de atac, în absența demonstrației unei conduite culpabile calificate.

Aplicând acest standard, Colegiul constată că, în raport cu actele și materialele procedurii disciplinare, nu a fost relevată o asemenea formă a vinovăției în acțiunile procesuale ale procurorului Serghei Cebotari, la emiterea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din 07.05.2024, în cadrul procesului penal nr. xx din 19.04.2024.

Actele procesuale invocate de contestatar au fost supuse controlului judiciar în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Prin Încheierea Judecătorei Soroca din 15.08.2024 plângerea a fost respinsă ca tardivă, iar ulterior, prin Decizia Curții de Apel Nord din 17.12.2024, încheierea a fost casată.

Colegiul reține însă că anularea ori nulitatea unui act procesual nu determină automat existența unei abateri disciplinare, întrucât controlul judiciar are ca finalitate restabilirea legalității procesuale și garantarea drepturilor procedurale, pe când procedura disciplinară vizează exclusiv conduita profesională și vinovăția procurorului.

Colegiul nu a identificat indicii că procurorul ar fi acționat cu rea-credință ori cu neglijență gravă și nici existența unei conduite deliberat obstructive. Aspectele invocate de contestatar țin, în realitate, de modul de realizare a activității procesual-penale și de eventuale omisiuni susceptibile de remediere pe căile procedurale prevăzute de lege, nu de o abatere disciplinară.

Chiar dacă soluția procurorului Serghei Cebotari a fost anulată, Colegiul subliniază că nulitatea actului procesual, constatată în cadrul controlului judiciar, nu conduce automat la concluzia existenței unei abateri disciplinare.

Controlul judiciar operează cu finalități specifice procesului penal (restabilirea legalității actului, remedierea omisiunilor, garantarea drepturilor procesuale), în timp ce răspunderea disciplinară presupune o analiză distinctă, centrată pe conduita procurorului și pe existența intenției/neglijenței grave, precum și pe stabilirea unei abateri prevăzute expres de lege.

Altfel spus: ceea ce poate constitui o greșeală sau o omisiune remediabilă pe calea controlului ierarhic/judiciar nu este, prin sine, suficient pentru sancțiune disciplinară, în lipsa vinovăției calificate cerute de Legea nr. 3/2016.

Acest din urmă act, a fost supus controlului judiciar în ordinea art.313 Cod procedură penală, iar prin Decizia Curții de Apel Nord din 17.12.2024, ambele acte contestate au fost declarate nule.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată*, și pe de altă parte, *nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar*.

Concomitent, Colegiul nu reține comiterea căreiva abateri disciplinare de către procurorul Serghei Cebotari la emiterea ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale în cadrul procesului penal nr.23 din 19.04.2024.

Art. 38 lit. a) – care prevede *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3)*: din materialele procedurii disciplinare nu rezultă o conduită profesională contrară obligațiilor de legalitate, respectare a actelor normative și asigurare a drepturilor fundamentale; dimpotrivă, se atestă exercitarea atribuțiilor procesuale în cadrul mecanismelor legale de verificare și control.

Totodată, art. 19 alin. (3) din același cod prevede obligația organului de urmărire penală de a examina cauza în mod obiectiv și complet.

Din actele prezente la procedura disciplinară precum și din declarațiile părților, reiese că procesul penal a fost examinat în termenii prevăzuți de lege, iar faptul precum că părțile nu au fost informate despre soluția adoptată nu și-a-u găsit confirmarea, bdoarece conform copiilor din registru de ieșire al Procuraturii Soroca prezentate la materialele procedurii disciplinare s-a constatat că scrisoare de informare a fost expediată părților implicate în proces. Prin urmare, în raport cu cele invocate în ședința Colegiului, cu materialele cauzei disciplinare, Colegiul concluzionează că contestația avocatului Victor Felișcan în interesele lui Niculița Cristian, este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea nr.3/16 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, pct.80-84 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-437/16 din 23.12.2025, Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația comună depusă de către avocatul Victor Felișcan în interesele lui Niculița Cristian împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 03 octombrie 2025 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Soroca, Serghei Cebotari, ca fiind neîntemeiată.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN